
L'examen consta de QUATRE exercicis obligatoris. Responen a TOTES les qüestions que s'hi plantegen. L'examen s'inicia amb les audicions en què es basen els exercicis 1, 2 i 3.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica.

Exercici 1

[2 punts: 0,4 punts per cada qüestió. No hi haurà cap descompte per les respostes incorrectes o les qüestions no contestades.]

Aquest exercici consisteix en l'audició de cinc fragments de música. Cada fragment es repetirà dues vegades abans de passar al següent. Després d'un petit interval, tornareu a escoltar els cinc fragments tots seguits.

Escolteu amb atenció els cinc fragments que sentireu a continuació i trieu la resposta correcta entre les quatre que es proposen per a cada fragment.

1. *a)* Tuba.
b) Trompa.
c) Fagot.
d) Trombó.

2. *a)* Monòdic.
b) Melodia acompanyada.
c) Contrapuntístic.
d) Homofònic.

3. *a)* Música aleatòria.
b) *New-age*.
c) *Hard-rock*.
d) Música minimalista.

4. *a)* Madrigal.
b) *Lied*.
c) Cantata.
d) *Chanson*.

5. *a)* *Pizzicato*.
b) *Glissando*.
c) Trèmolo.
d) *Sprechgesang*.

Exercici 2

[3 punts en total]

Aquest exercici consisteix en l'audició d'una peça musical que escoltareu dues vegades. Després d'un interval de quatre minuts, la tornareu a escoltar per tercer cop.

Abans d'escoltar la peça, llegiu atentament les qüestions que hi ha a continuació.

A) Qüestions analítiques

[1 punt: 0,25 punts per cada qüestió. No hi haurà cap descompte per les respostes incorrectes o les qüestions no contestades.]

Una vegada feta l'audició, trieu la resposta correcta per a cada qüestió.

1. El compàs d'aquesta obra és
 - a) quaternari, i ternari en el desenvolupament.
 - b) quaternari.
 - c) ternari.
 - d) ternari compost.
2. En la darrera secció del fragment que heu escoltat, el piano exposa
 - a) el mateix tema inicial, però en mode menor i després en major.
 - b) un nou tema que no havíem sentit.
 - c) una sèrie d'acords dissonants.
 - d) un motiu interpretat a la regió més greu.
3. Els diferents temes que exposa el piano els podem classificar de la manera següent:
 - a) molt contrastats en *tempo*, uns ràpids i d'altres lents.
 - b) alguns molt forts i d'altres molt *piano*.
 - c) estables pel que fa al temps, amb figuracions diverses.
 - d) molt poc estables, amb síncopes i dissonàncies.
4. La relació entre l'orquestra i el piano es desenvolupa de la manera següent:
 - a) a vegades es responen entre ells, és a dir, un acaba el tema que ha iniciat l'altre.
 - b) sempre comença exposant els temes l'orquestra i els acaba el piano.
 - c) exposen els temes a l'uníson.
 - d) Cap de les respostes anteriors no és correcta.

B) Anàlisi estructural i estilística

[2 punts: 1 punt per cada qüestió]

1. Feu una proposta de l'estructura musical que té aquesta peça. Podeu emprar lletres majúscules per a les parts principals i minúscules per a les variacions. També podeu elaborar un musicograma o un gràfic aclaridor. En el cas que feu servir abreviatures, cal que n'indiqueu el significat.

2. Identifiqueu l'obra i relacioneu-la amb un moviment estètic i amb el moment històric al qual pertany.

Exercici 3

[3 punts: 1 punt per cada qüestió]

Aquest exercici consta de dues peces musicals i consisteix a comparar-les. Una d'elles ja l'heu escoltat a l'exercici 2. En primer lloc, escoltareu la nova peça musical de l'exercici 3. Seguidament, tornareu a escoltar la peça musical de l'exercici 2. I, finalment, escoltareu una repetició de la nova peça musical de l'exercici 3.

Responen a les qüestions següents tenint en compte que les dues obres pertanyen a èpoques, gèneres o corrents estètics diferents.

1. Indiqueu l'ordre cronològic d'aquestes dues peces i justifiqueu-lo segons les harmonies, el ritme o altres recursos del llenguatge musical que serveixin per a definir-ne l'estil i l'època a la qual pertanyen.

Exercici 4

[2 punts: 1 punt per cada qüestió]

Llegiu el text següent, corresponent a una carta de Thomas Mann a Josep Maria Corredor, i responeu a les qüestions que es plantegen a continuació.

Erlenbach-Zúric, març del 1954

Distingit senyor,

Em pregunta quina és la meva opinió sobre Pau Casals. No en tinc cap opinió, li tinc profunda veneració i em produeix una joiosa admiració presenciar el fenomen humà d'un magnífic grup d'artistes units per a rebutjar tota concessió al mal, a tot allò que és moralment miserable i ultratjant per a la justícia, de manera que el concepte d'artista es depura i s'eleva, s'escapa per una vegada a tota ironia i, en època de desmoralització, dona exemple d'integritat altiva i incorruptible.

No hi ha cap rastre d'escapisme, de neutralitat estètica, davant dels problemes humans, ni de la tendència a prostituir-se que tan sovint caracteritza l'amable comunitat d'artistes que diuen: «Treballo per a qui em paga». Un talent fantàsticament captivador, que té assegurat un èxit delirant a tot arreu, al qual s'ofereixen fortunes per les seves actuacions, imposa condicions que no tenen res a veure amb els diners ni amb l'èxit. Aquest home poderós no trepitja cap terra on la llibertat i el dret siguin vulnerats. Tampoc no entra a cap país que, anomenant-se a si mateix *lliure*, pacti de manera oportunista amb la injustícia. Ell ha negat el seu geni a un món que, tot i estar-hi profundament en deute, especialment amb la seva terra natal, Espanya, es vol recrear estèticament amb el seu talent. En cap cas ja no accepta invitacions, no abandonarà mai aquell lloc, proper a la frontera francoespanyola, que ha triat com a refugi: Prades. Molt pocs coneixien aquest topònim fins que ell el va unir al seu nom. Ara tothom el coneix, s'ha convertit en el símbol de l'artista que es manté incorruptible, en el símbol de la incommovable unitat de l'art i la moralitat.

Una unitat triomfant, ja que les muntanyes de l'eremita són meta de pelegrinatges devots procedents de tot el món. Sí, el món va cap a aquell que ja no vol anar cap al món, i un any rere l'altre el Festival de Prades és obra de la força d'atracció d'un gran caràcter, com també de l'entusiasme musical, que en aquest lloc no pot evitar esdevenir protesta contra el domini del mal.

Quin triomf! Quina satisfacció més estimulante! La fràgil humanitat sempre ha necessitat persones que la reivindicuin, i aquest artista és una d'aquelles persones que reivindicuen el gènere humà. Reconec amb alegria que la seva existència constitueix per a mi, com per a altres milers de persones, un gran consol.

Thomas Mann

Traducció feta a partir del text d'Anna DALMAU i Anna MORA (ed. i trad.). «*Querido Maestro*». *Correspondencia de Pau Casals (1893-1973)*. Barcelona: Acantilado, 2024, p. 489-490

1. Segons Thomas Mann, quin tipus de relació entre la música i l'ètica era necessària? Per a ell, l'art i, concretament, la música es relacionaven d'alguna manera amb la política i la justícia social? Justifiqueu la resposta.

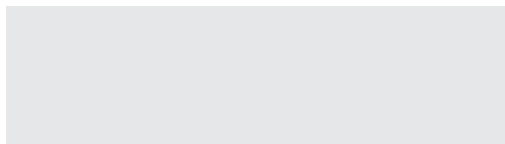
2. Segons la carta que Thomas Mann escriu a Josep Maria Corredor, el secretari de Pau Casals, quina actitud del músic admirava l'escriptor alemany? Creieu que pel fet de respondre a la petició del secretari, Mann va poder exagerar en la valoració i en la seva actitud d'admiració envers Casals? Quines activitats de Casals confirmarien aquest comportament?

Comprovació:

2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans